

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Oratio perfecta præsupponit attentionem: & sine attentione orans
irreuerentiæ vitium committere dicitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

peccati, ac per hoc exponatur periculo peccadi, quod constat esse illicitum. Et si de peccato mortali agitur, constat esse peccatum mortale, facere scienter operationem dubiam an sit mortalis: quoniam talis operans mauult implere voluntatem suam in tali opere, etiã si sit mortale, quã abstinere ab illo: ac per hoc præfert diuinæ amicitia opus illud, non curando si contingat perdere diuinam amicitiam ex tali opere. Et hæc intellige de opinione propriè dicta, vt diximus, quæ est cum formidine alterius partis, & per se loquendo. Non enim propterea aliquid opinione tenetur, quia diuersi doctores contraria sentiunt quoniam cū huiusmodi contrarietate stat quod vna pars ratione sufficiente ad moralem certitudinem fulta: & iam non opinio apud capientes rationem illam: sed quia nesciunt multi discernere inter certitudinẽ moralem & mathematicam, omnia quodammodo locat sub opinionibus. Dixi quoque per se loquendo: quia per accidens contingit nescientes discernere inter notum opinione, & notum certa ratione morali, errare & excusari, credentes absque formidine alterius partis viris probis & doctis dicentibus, facite sic, quia potest licitè fieri. Non enim exigit Deus ab homine plus quã conditio hominis habet: quia diuina sapientia disponit omnia suauiter.

Oratio perfecta præsupponit attentionem: & sine attentione orans irreuerentia vitium committere dicitur.

Oratio ex intentione sine attentione, illicita est propter irreuerentiam insertam. Oportet enim etiam supererogationis bonũ bene agere, aut saltem non malè: constat autem irreuerenter loqui Deo,

D d s g u j

436 Ordinantiū & ordinand.

qui ex proposito loquitur sine attentione, irreuerentia autem peccatum est. Et hoc intellige loquendo de oratione per se, vt oratio est, nam si quis oratione vt exercitatione quadam aut quasi cantico delectabili vtatur, ne se occupet vanis, non intendens attendere, sed tempus sic pertransire, benefacit: & non proprie & formaliter orat, nisi extenso orationis nomine: quod dicit, semper orat qui semper benefacit. Sed materialiter tantum orat pro quanto orationis verba pro materia suæ occupationis piæ assumit.

Ordinandi vel ordinati in Ecclesiasticis dignitatibus multipliciter offendere possunt.

Ordinantium & ordinandorum peccata tot contingit esse quot necessaria contingit omitti voluntariè aut negligenter. Sed quoniam hæc in pontificalibus habentur, attendendum est confessori si ordinanter seruarunt ritum pontificalis. Et quoniam pontificalia non concordant adinuicem, nullius Ecclesiæ antiquum in vsu pontificale damnandum videtur: ac per hoc non videtur iterandum aut supplendum alicubi, quod fortè, secundum aliud pontificale iterandum, aut supplendum esset. Et de eorum numero videtur esse contractus materiae vbi diuersa pontificalia antiqua & in vsu, diuersa ordinant. Propter quod in Concil. Flor. sub Eugen. iiii. quum traditur materia ordinis, nunquam fit mentio de tactu ipsius, sed solum de actu tenente ex parte ministri: scilicet porrectione, datione, traditione & assignatione. Attendendum quoque est si ordinantes admiserunt indignos aut inhibitos, si non contulerunt gratis. Et similiter si ordinandi sunt indigni ex parte intellectus, quia ignorantes: ex parte affectus, quia mali, puta in peccato mortali: ex parte ætatis statutæ à iure ex par-